

ÎNCHEIERE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Starodub Zinaida,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Starodub Zinaida
împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”,
intervenient accesoriu Carcea Viorica cu privire la anularea ordinelor de aplicare a
sancțiunilor disciplinare, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material,
moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 7 septembrie 2017, prin care a
fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru
Silvicultură Edineț” și a fost casată parțial hotărârea Judecătoriai Edineț (sediul
central) din 10 ianuarie 2017 și în partea casată emisă o nouă hotărâre de respingere
a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 22 septembrie 2016 Starodub Zinaida a depus cerere de chemare în
judecată împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, intervenient
accesoriu Carcea Viorica cu privire la anularea ordinelor de aplicare a sancțiunilor
disciplinare, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material, moral și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin ordinul nr. 75-C din 1
august 1985 a fost angajată în funcția de inginer pentru regenerarea pădurilor, fiind
eliberată din funcție de contabil deținută anterior la ÎS „Întreprinderea pentru
Silvicultură Edineț”.

A comunicat că, în funcția de inginer pentru regenerare a activat până la 15
ianuarie 2004, când a încheiat cu angajatorul contractul individual de muncă nr.99
pe un termen nedeterminat.

A reiterat reclamanta că prin ordinul nr.175 din 4 august 2016 a fost desfăcut contractul individual de muncă nr. 99 din 15 ianuarie 2004 din inițiativa angajatorului, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, pentru încălcarea repetată pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă.

A susținut că desfacerea contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului și eliberarea din funcția deținută sunt ilegale.

A afirmat că nu este de acord cu ordinul nr. 144 din 27 iunie 2016, din motiv că registrele de evidență a lucrărilor executate în pepinierele silvice și de evidență a semințelor lipsesc pentru ca nu au fost întărite de Agenția „Moldsilva”.

Totodată, a indicat că, registrul de evidență a suprafețelor parcurse cu tăieri rase, se completează de doi ingineri, prima parte cu înregistrarea autorizațiilor de tăieri și tipul de tăieri, înscrierea pachetelor se completează de inginerul de resurse de lemn materie primă (inginer fond forestier), iar după această mai departe se completează de inginerul pe regenerare: La momentul controlului pe anul 2016 nu a fost completat de inginerul de fond forestier și nu a fost posibil de completat mai departe.

A menționat că registrul de evidență a suprafețelor parcurse cu măsuri de ajutoare a regenerării naturale a fost completat conform cerințelor pentru anul 2015 și 2016. Registrul de evidență a culturii silvice a fost completat conform cerințelor pentru anul 2015 și 2016, cu privire la trecerea la pierderi a suprafeței de 3,5 ha. Materiale au fost prezentate la Agenția „Moldsilva”, unde au fost primite fără observații.

A relevat că, potrivit actului de revizie complexă întocmit de către specialiștii Agenției „Moldsilva” din 4 mai 2015, toate aceste registre au fost controlate de specialiștii agenției și este indicat, că documentația tehnică este perfectată conform nomenclurii în vigoare. Acest control s-a efectuat în lipsa reclamantei, însă în registre nu-i nici o semnătură precum că aceste registre au fost controlate.

Astfel, a insistat că ordinul nr.144 din 27 iunie 2016 este neîntemeiat și necesită a fi anulat.

Mai mult, a specificat că, peste 12 zile de la ordinul de sancționare din 27 iunie 2016, directorul întreprinderii la 5 iulie 2016 a emis ordinul nr. 154 prin care i-a fost aplicată sancțiune disciplinară în formă de mustrare aspră.

Astfel, a notat că, dacă inventarierea a avut loc în ultima zi din toamna anului 2015, de atunci au trecut 8 luni, sancțiunea fiind aplicată peste termenul stipulat în art. 206 alin. (2) Cod muncii.

A invocat că, și-a exercitat obligațiile de serviciu în funcția pe care a exercitat-o mai bine de 25 ani, conform fișei de post. Pe parcursul anilor de activitate nu i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare, doar stimulări pentru succese în muncă.

A solicitat anularea ordinului nr. 144 din 27 iunie 2016 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, a ordinului nr. 154 din 5 iulie 2016 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, a ordinului nr. 175 din 4 august 2016 privind desfacerea contractului individual de muncă nr. 99 încheiat la 15 ianuarie 2014 și concedierea Zinaidei Starodub din funcția de

inginer regenerarea pădurilor la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, repunerea în funcția deținută anterior de inginer regenerarea pădurilor la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, încasarea prejudiciul material - salariul pentru lipsa forțată de la muncă din ziua de 4 august 2016 până în ziua restabilirii în funcție, reieșind din salariu mediu lunar în sumă de 9 462 lei, încasarea prejudiciul moral cauzat prin concediere ilegală din funcția exercitată mai bine de 25 ani în sumă de 150 000 lei; încasarea tuturor cheltuielilor suportate pentru asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț (sediul central) din 10 ianuarie 2017, a fost admisă parțial acțiunea. S-a anulat Ordinul directorului ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” cu nr. 154 din 5 iulie 2016 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare față de inginerul regenerarea pădurilor Starodub Zinaida”, prin care s-a aplicat inginerului regenerarea pădurii Starodub Zinaida sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră, ca fiind ilegal.

S-a anulat ordinul directorului ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” cu nr. 175 din 4 august 2016 „Cu privire la concedierea inginerului regenerarea pădurilor Starodub Zinaida”, prin care conform art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii s-a desfăcut contractul individual de muncă cu nr. 99 din 15 ianuarie 2004 pe durata nedeterminată cu inginerul regenerarea pădurii Starodub Zinaida din inițiativa angajatorului, ca fiind ilegal.

S-a restabilit Starodub Zinaida în funcția ocupată de inginer regenerarea pădurilor al ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”.

S-a încasat de la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” în beneficiul Zinaidei Starodub despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime de 47 310 lei.

S-a încasat de la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” în beneficiul Zinaidei Starodub, prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

În rest, pretențiile Zinaidei Starodub împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” au fost respinse, ca neîntemeiate.

S-a încasat de la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1 719,3 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 7 septembrie 2017 a fost admis apelul declarat de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, casată parțial hotărârea Judecătorei Edineț (sediul central) din 10 ianuarie 2017 în partea în care s-au admis cerințele privind anularea ordinului nr. 154 din 5 iulie 2016 de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, anularea ordinului nr. 157 din 4 august 2016 privind concedierea din funcția de inginer regenerarea pădurilor Starodub Zinaida, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral și în partea casată a fost emisă o nouă hotărâre prin care au fost respinse cerințele. În rest, hotărârea instanței de fond a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că abaterea disciplinară pentru care reclamantei i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră a fost constatată de către angajator la data de 1 iulie 2016, iar sancțiunea disciplinară i-a fost aplicată în termenii prevăzuți de Codul muncii - la

5 iulie 2016, astfel, respingând argumentul reclamantei privind omiterea termenului de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Instanța de apel a reținut că din 1 octombrie 2015 - ziua comiterii abaterii disciplinare și până la 5 iulie 2016, data emiterii ordinului de sancțiune disciplinară, au trecut 9 luni și 3 zile - termen care se încadrează în termenul de 2 ani prevăzut de art. 209 alin. (2) Codul muncii pentru aplicarea sancțiunii disciplinare în cazul petrecerii reviziei sau a controlului activității economico-financiare.

La 16 noiembrie 2017, Starodub Zinaida a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 7 septembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel incorect a aplicat prevederile art. 209 alin. (2) Codul muncii, or sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată după expirarea a 6 luni din ziua abaterii disciplinare.

A mai susținut că potrivit contractului individual de muncă nr. 99 din 15 ianuarie 2004 și fișei de post nu a exercitat obligațiunile economico-financiare și nu cade sub incidența prevederilor normei legale invocate de instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, se denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa părților copia deciziei din 7 septembrie 2017 la data de 24 octombrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 21296 (f. d. 230), și a fost recepționată de către recurenta Starodub Zinaida la 27 octombrie 2017 (f. d. 232) .

Astfel, recursul declarat la data de 16 noiembrie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 7 septembrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

La data de 4 decembrie 2017, în adresa intimatei ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” a fost expediată copia recursului declarat de către Starodub Zinaida, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimata ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” nu și-a exercitat dreptul procedural și nu a depus referință în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Starodub Zinaida în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Starodub Zinaida, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Starodub Zinaida.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Starodub Zinaida, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva